

Ἄνασκαφὰς ἔκαμε τῷ 1816 ὁ Πουκεβίλλ περὶ τοῦ τότε Γαλλικοῦ Προξενείου. Τῷ 1840 ὁ ἀρχαιολόγος Πιττάκης (Θωμόπουλος 107, Meyer 2203). Περὶ ἀνασκαφῶν ὁμιλεῖ ὁ Ραγκαβῆς Β' 70. Ὁ Ν. Κυπαρισσίας εἰς ὑστερομικηναϊκὰ νεκροταφεῖα Συχαίνων, Λεοντίου, Προστοβίτης, Κ. Ἀχαΐας. Θωμόπουλος 227—9, 124, 107. Ὁ Γ. Οἰκονόμου (Ἡλιος ΙΔ' 790). Ὁ Γ. Μηλιάδης εἰς Ἰψηλὰ Ἀλώνεια, Ὠδεῖον. Θωμόπουλος 65, 202', 205'. Ὁ Π. Νεράντζουλης εἰς Τριταῖαν. Ὁ Ν. Ζαφειρόπουλος εἰς Ἀκρόπολιν Πατρῶν, Λόπεσι. Ὁ Ν. Γιαλούρης εἰς Καλλιθέαν, Καστρίτσα Βλασίας, Καγκάδι καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως. Βλ. λ. ἀρχαιότητες, ἀγάλματα, μουσεῖον, Νεζερά.

Ἀναστάσης Παναγιώτης τοῦ Ἀναστάση. Ὑπογράφει ὑπόμνημα Πατρῶν τῷ 1688. Κώδης Μέρτζιου 86.

Ἀναστασόπουλος Ἀθάν. Ὁπλαρχηγὸς ἐκ Δίβρης Ἡλείας. Ἐστρατολόγησε σῶμα διὰ τὴν πολιορκίαν Πατρῶν τῷ 1823. Ἐλευθ. Β' 71, ΜΕΕ, Δ' 579.

Ἀναστασόπουλος Χρύσανθος. Ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 ἐκ Δίβρης. Συμμετέσχεν εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν. Ἐλευθ. Β' 67.

Ἀναστασόπουλος Ἀναγν. Ἐκ Κρεσταινῶν, ἀγωνιστὴς τοῦ 1821. Διεκρίθη εἰς μάχας περὶ τὰς Πάτρας. Λεύκωμα 174.

Ἀναστασόπουλος Μήτρος. Ἐκ Κυπαρισσίας, φιλικὸς καὶ ἀγωνιστὴς τοῦ 1821. Συμμετέσχεν εἰς πολιορκίαν Πατρῶν τοῦ 1822. Βλ. λ. Ντέντες. Ἐλευθ. Β' 71. Φωτάκου Βίαι 103.

Ἀναστασόπουλος Γεώργιος. Ἐκ Πατρῶν συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας 1810—1910, τρίτου ἐν Ἀθήναις τῷ 1917. Ὁ αὐτὸς ἐξετάσθη εἰς βιβλίον ἐν Ἀθήναις τῷ 1952 ταξιδιωτικῆς του ἐντυπώσεις ἀπὸ Λονδίνου, Παρίσι καὶ Λοζάνης.

Ἀνασῆτος Δημ. Νεοτικὸς ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 ἐκ Γαλλεζιδίου, προσελθὼν μετὰ τὸ πλοῖον του τὸν Μάιον τοῦ 1821 εἰς Πατρακίον. Ὁ Φιλήμων εἰς Γερμ. Ὑπομν. τὸν γράφει Ἀνάστητον. Ἡ οἰκογένειά του ἐγκατεστάθη εἰς Πάτρας καὶ ἔχομεν ἱατρὸν Ἀνασῆτον.

Ἀνδραβίβια. Τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐκ τοῦ Ἀνδρεῖς, τόπος ὅπου ἐδούλευον οἱ δουλοπάροικοι τοῦ ναοῦ Ἄγ. Ἀνδρέου Πατρῶν (Θ' αἰ.). Ν. Ψυχογιῶς εἰς Ἄΐλαια του 15, 16, 167. Δραγούμης Χρονικὸν 6', Θωμόπουλος 295.

Ἀνδραβιδιώτης Κωνστ. Ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 ἐξ Ἀνδραβίδας, τὸ ἐπώνυμον Παπαδημητρώπουλος. Ἐπὶ κεφαλῆς ἰδίου σώματος συμπατριωτῶν του, διεκρίθη εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν (Σαραβᾶλι τῷ 1822, Πόρτες τῷ 1825 καὶ Σανταμῆρι). Βλ. τὴν α' περίπτωσιν ἦτο εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κωνστ. Πατμετζῆ καὶ ἠνδραγαθήσε. Δημ. Οἰκονομῆτος εἰς Ἄΐλαια Ντ. Ψυχογιῶ Η' (1956), 156—8. Λεύκωμα 173.

Ἀνδρέας. Βλ. λ. Ἄγ. Ἀνδρέας, Γλωσσα. Ἀνδρέας τοῦ Ἀσῆλ. Ἀναφέρεται εἰς ἔγγραφο Πατρῶν τοῦ ἔτους 1431 Gerland 217²⁰.

Ἀνδρεῖς. Βλ. λ. Ἄγ. Ἀνδρέας.

Ἀνδρεόπουλος Ἀνδρέας. Καθηγητὴς γυμνασίου εἰς Ἀθήνας, δπρὸ τῷ 1922 ἐξέδιδε τὸ περιοδ. «Εὐτυχία». Πατρῆς, υἱὸς τοῦ. Γ. Ἀνδρεοπούλου ἢ Κατσιβέλου.

Ἀνδρεόπουλος ἢ Κατσιβέλος Μήτσος. Μεταθανάτιος αὐτοῦ ἐξετυπώθη ἐν Πάτρας 1948 ἄ' Ἀποδεικτικὴ ἀνάλυσις τοῦ Πιστεύω.

Ἀνδρέου Γεώργ. Ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 ἐκ Λεωνιδίου. Ἐξεστράτευσεν καὶ εἰς Πάτρας. Ἐλευθ. Β' 100.

Ἀνδρέου Σάββας. Ἐξ Ἰδρας, ἀγωνιστὴς 1821. Μετ' ἑλληνικὸν στόλον φθάνει εἰς Πάτρας τὴν 22 Μαΐου 1821. Φιλήμων εἰς Γερμανὸν 248.

Ἀνδρειακόπουλος Π. Νικόλαος. Ὀλυμπιονίκης εἰς Ἀθήνας τῷ 1896 εἰς ἀναρρίχῃσιν ἐπὶ κάλω. Ἦτο δικηγόρος, κατήγετο καὶ ἔζησεν εἰς Πάτρας, γενόμενος καὶ συμβολαιογράφος. Ἐξέδωσεν ἐν Πάτρας τῷ 1906 ἄ' Πραγματεῖαν περὶ γάμου.

Ἀνδριάνα. Οὕτως ἐκλαμβάνεται ἐν Πάτρας τὸ ὄηλ. τοῦ Ἀνδρέας, ὡς βαπτιστικὸν ὄνομα.

Ἀνδριᾶτος Ν. Φωκάς (βλ. λ.).

Ἀνδρικόπουλος Δημ. ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 ἐξ Ἀλποχωρίου Τριταίας διακριθεὶς καὶ ἀναδειχθεὶς χιλιάρχος. Ἐλευθ. Β' 101, Ἡλιος Β' 774, Θωμόπουλος 552' ΣΝΕ, Β' 146.

Ἀνδρικόπουλος Διαμαντῆς ἢ Ἀλποχωρίτης. Τῷ 1823 ἐγένετο ἐκατόνταρχος καὶ ἠγωνίσθη ὡς ἀξιοματικὸς, παρσχὼν πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἄγωνα. Κατήγετο καὶ οὗτος ἐξ Ἀλποχωρίου καὶ ἦτο συγγενὴς τοῦ προηγουμένου. Ἐλευθ. Β' 101.

Ἀνδρικόπουλος Γεώργ. (Τσερνάγιας). Ἐκ Πατρῶν, ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἐπανῆλθεν εἰς Πάτρας, ἵνα πολιτευθῇ τῷ 1906. Παικίλη Στοά ἌΘ. Η' 413. Ἐγράψεν ἐμμέτρος δράμα ἄ' Ἀρκάδι ἢ οἱ μάρτυρες τῆς Κρήτης εἰς 5 πράξεις καὶ ἄλλο ἄ' Μπουμπουλῖνα εἰς 4 πράξεις.

Ἀνδρικόπουλος Ἄ. Κωνστ., δικηγόρος καὶ λογοτέχνης, γεννηθεὶς εἰς Πάτρας τῷ 1889. Ἐξέδιδε τὴν ἔμμετρον ἐπιθεώρησιν «Καμπάνα» (βλ. λ.). Ἀπὸ τοῦ 1907 τακτικὸς συνεργάτης εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν. Ἐγράψε καὶ θεατρικὰ ἔργα, ἀναβιβασθέντα ἐναυθῶν εἰς τὴν σκηνὴν (Ἡ γόησσα, Ὁ κ. ἐξάδελφος κ. ἄ.).

Ἀνδρικόπουλος Μπουκαρῦρης. Βλ. λ. Δῆμος.

Ἀνδρικόπουλος Γιάννης. Λογοτέχνης ἐν Ἀγίῳ, ἐξέδωσεν ἐν Πάτρας τὴν ποιητικὴν συλλογὴν ἄ' Ἀποχωρισμὸς 1954.

Ἀνδρικοπούλου Ἰωάννα. (Jeanne Andris). Ἐξέδωσεν λογοτεχνικὰ ἔργα ἀπὸ τοῦ 1923 ἐν Ἀθήναις, ὅπου διετῆρει σχολὴν ἀπαγγελίας. Πρὶν ἔμεινεν εἰς Πάτρας.

Ἀνδρικός. Ὑποκοριστικὸν τοῦ Ἀνδρέας, ἐπιχωριάζον εἰς Πάτρας. Οὕτω τῷ 1760 ἀγυρὴ τοῦ ποτὲ Ἀνδρικοῦ Κασῆ (Θωμόπουλος 490²).

Ἀνδριοπούλου Θεώνη (Μύρα

τρῶν ἀπὸ τῆς Βερούτσι Καλαβρῶτων, Ἐμπορος, φορτωτῆς σταφίδος διὰ Τεργέστην τῷ 1783 (Κώδικὲς Μέρτζιου 295). Ἀναφέρεται τῷ 1806 εἰς Ἀρχεῖον Λόντου καὶ εἰς ἀπολογισμὸν δημογεροντίας Πατρῶν τοῦ 1819. Ὁ Μῆσας 29 ἀναγράφει Φιλικὸν Πελοποννήσιον Ρηγόπουλον Γαλάτην (Γαλάτην). *Θωμόπουλος* 551, 579, 625.

Ρηγόπουλος Ἀγγελῆς, υἱὸς τοῦ ἀνωτέρου. Ὑπέρητος, κατὰ Φωτάκον Βίοι, πολιτικῶς τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 ὡς ἔφορος τῶν Πατρῶν. Κατὰ τὸν υἱόν του Ἀνδρέαν σ. 11 ἦτο πλοῦσιος δερματέμπορος, συναλλασσόμενος μετὰ Λιβόρνον καὶ Τεργέστην, (τῆς Πάτρας τ' ἀρχοντόπουλο) (καὶ ἂν τότε τὸ Ρηγόπουλο—). Πρὸ τοῦ Ἀγῶνος ἐδάναίσε τὸς Τούρκους 200.000 γρόσια διὰ τὴν διαλύσιν τῶν ὑπονοίας των (βλ. λ. Μακρυγιάννης). Διετέλεσεν ἐμποροδίκης μετὰ τὴν Ἀπελευθέρωσιν. Διεσώθη ἀπόφασίς του ὑπ' ἀριθ. 2152 15)2)1832. Κατὰ τὴν ἐφ. «Ἐλλίς» Ἀθ. 21)4)1845, σ. 3 ἐκφανεῖ λόγον ἐν Πάτραις. Εἰς τὸ Ἄκαδ. Ἡμερολ. Πατρῶν 1918, 109—110, ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Χαρίλ. Π. Θεοχάρη ἐκ τῆς συλλογῆς Κ. Δρούκα τῆς 30/1/1798 ἐγγράφον μετὰ τοῦ Γαλάτη Ρηγοπούλου καὶ τῆς συζύγου του (Ἐλένης τὸ γένος Χειλοπούλου, ἐξαδέλφης τοῦ Ἄνδρ. Ζαίμη) «μετὰ τοῦ κ. Γεωργίου Πόλου» διὰ τὴν θυγατέρα τῶν πρώτων Δημητρούαν, ἣ ὅποια λαμβάνει ὡς προικὰ κινητὰ (ρουχισμὸν καὶ σκευή), ἀμπελον εἰς θέσιν Πενταϊμάτη, σταφιδάμπελον εἰς σύνορον Κυνηοῦ καὶ 1000 γρόσια, ἐπακολουθεῖ δὲ πρόγαμος δωρεὰ τοῦ γαμβροῦ πρὸς τὴν νύμφην καὶ δῆλωσις ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου 1840 τῆς Δημητρούλας χήρας πλέον Γ. Πόλου πρὸς τὸν ἀδελφὸν τῆς Ἀγγελῆν.

Ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀνδρέας ἐγεννήθη τὴν 25 Μαρτίου 1821 ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ Κεραλλήνος Ἄνδρ. Ἰγγλέση, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀπὸ τῆς προκυμαίας Ἀγ. Ἀνδρέου κατέρρευεν ἡ οἰκογένειά του εἰς Ἰθάκην. Τελικῶς τῷ 1829 ἐκ Ζακύνθου ἐπέστρεψεν αὐτὴν μετὰ τὸν μικρὸν Ἀνδρέαν, ὁ ὅποιος εἶχεν εἰς Πάτρας διδάσκαλον τὸν Κ. Κατσιφὸν καὶ προσεφώνησε τὸν Καποδίστριαν κατὰ διέλευσίν του ἐνταῦθα ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν. Εἶτα ἐσπούδασε παρὰ τῷ Χαρ. Παμπούκῃ (ἑτεροῦ καθηγητῆ τοῦ Γενν. καὶ Νεοφ. Δούκας) ἐνταῦθα. Γράφει ἡ ἐφημ. «Ἀθηνᾶ» Ἀθ. τῆς 26)9)1836 ὅτι οἱ Ἄνδρ. Ρηγόπουλος καὶ Σωτ. Ἄνδρ. Σωτηρόπουλος (ὁ μετέπειτα πρωθυπουργός) διέπρεψαν ἐν διαγωνισμῷ εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς ἐν Πάτραις Ἑλληνικῆς σχολῆς, συνθέσαντες λόγους πραγματικῶς κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ρητορικῆς. Τῷ 1837 ἐγγράφεται εἰς τὴν νομικὴν τοῦ νεοσύστατου Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ κατόπιν μετέβη διὰ σπουδὰς εἰς Πίζαν τῆς Ἰταλίας. Εἰς ἡλικίαν 21 ἐτῶν ἐπιστρέφει εἰς Πάτρας. Μετ' ὀλίγους μῆνας διαρίσθη πρωτοδίκης εἰς Ναύπλιον. Ταχέως ἐγκατέλειψε τὸν δικαστικὸν κλάδον καὶ ἐπανεθῆεν εἰς Πάτρας ἐδικηγόρησεν, ἀναμυθεῖς δὲ εἰς τὴν πολιτικὴν, ἐτάχθη εἰς τὴν φάλαγγα τῶν Ἄνδρ. Μεταξά, Καλέργη κ.ά., οἱ ὅποιοι ἠγωνίζοντο κατὰ τῆς

Ἀυστροπαπικῆς πολιτικῆς. Τῷ 1850 περιώδευσε τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν, φέρων τὴν ἐθνικὴν στολὴν. Εἰς Ἀμερικὴν ἐμεινεν ἐπὶ ἔτος κηρύσσων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἐπιστρέφων δὲ εἰς Εὐρώπην, ἔμεινεν εἰς Παρίσιος καὶ Λονδίνον. Φθάσας εἰς Πάτρας τῷ 1854, συνέχισε τὸν ἀγῶνα του κατὰ τῆς ἀπολυταρχίας, ἐκδίδων καὶ ἐφημερίδα (ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1856), τὴν «Ἑλληνικὴν σημαίαν» ἑλληγιστὶ καὶ γαλλιστὶ, ἐπὶ διςτίαν. Μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Ἀθήνας, ἐκφωνῶν λόγους καὶ ἐπιτιθέμενος κατὰ τοῦ Ὄθωνος. Ἀναγκάζεται ἐκεῖθεν, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν δίωξιν, νὰ μεταβῇ εἰς Πίζαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐπέστρεψε τὸν Νοέμβριον τοῦ 1862 (μετὰ τὴν ἐξορίαν τοῦ Ὄθωνος), τυχὼν θριαμβευτικῆς ὑποδοχῆς, τὴν ὅποιαν, κατὰ τὴν ἐφ. «Πάτραν», οὐδεὶς ἄλλος ἠξιώθη ἐν Ἑλλάδι. Τῷ 1865 ἐκλέγεται βουλευτῆς Πατρῶν. Κατὰ τὴν ἐπομένην βίωσις ἐκλογὴν ἔχασε. Τῷ 1881 καὶ 1884 ἐπανεξελέγη βουλευτῆς. Ἄ. Ἀσημάκαρου, Ἐπὶ τῆς ὑποψηφιότητος ὡς βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν τοῦ κ. Ἄνδρ. Ρηγοπούλου, ἐν Πάτραις 1872. Ἄφύπνισμα. Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ πλατεῖᾳ Καποδιστρίου τῆς πόλεως Πατρῶν τῆς 16)1)1872 ὑπὸ Ἄνδρ. Ρηγοπούλου, ἐν Πάτραις 1872. Περιλήψιν πολιτ. λόγου του τὸν Φρίον 1875 ἐκφωνηθέντος ἐν τῇ προκυμαίᾳ Πατρῶν ἐκυκλοφόρησεν ὁ ἴδιος εἰς τὸν Λόγον του 8)2)1881, τυπωθέντα εἰς φ. 7 καὶ 8 ἐφ. «Ἑλλ. Ἐπανάστασις» Πατρῶν καὶ Ἀθηνῶν. Ὁ α' λόγος του ἐτυπώθη ἐν Πάτραις τῷ 1845.

Ἐξεφώνησεν ἐπιτάφιον εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Οἰκονόμον τοῦ ἐξ Οἰκονόμων τῆ 8 Μαρτίου 1857 εἰς τὴν μονὴν Ἀσωμάτων (Πετράκη). Γουδας Α' 192. Ἐξεδόθη «Ἀνατύπωσις λόγου εἰς τὸ μνημόσυνον Ζήση Σωτηρίου, ἐκφωνηθέντος τὴν 17 Ἀπριλίου 1860 ἐν Ἀθήναις, ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὑπὸ Ἀνδρέου Ρηγοπούλου, ἐν Ζακύνθῳ, ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ἡ Αὐγῆ» (ἐκ 23 σελ.). Ὁμοίως (Λόγος εἰς τὸ μνημόσυνον Ἰωάννου Α. Βασιλείου, στρατιωτικοῦ ἱατροῦ), ἐν Ἀθήναις 1867, ὅπου πολλὰ περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. Εἰς τὴν ἐφ. «Ἀλήθειαν» Ἀθ. τῆς 7 Δ)βρίου 1865 ἀναγράφεται ὅτι οἱ ἐκ Πατρῶν φοιτηταὶ διοργάνωσαν ἐορτὴν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν Ἀθήναις, ἐξεφώνησε δὲ κατὰ τὴν αἰδέαν τοῦ Ἄνδρ. Ρηγόπουλος. Ἀναφέρεται μάλιστα ὅτι τοῦτον «καταβάντα ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος τὸν ἐπλησίασεν ὁ κ. Ζήσης Σωτηρίου καὶ σφίξας τὴν δεξιάν του εἶπεν αὐτῷ τάδε· «σὰς συγγαίρω διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεφωνήσατε λόγον» εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν σὰς ἡκουσα δὲς, ἀπαξ μὲν τεθνεώς, νῦν δὲ ζωντανός». Ὡς γνωστὸν, ὅταν διεδόθη ὅτι ὁ Ζήσης ἀπεβίωσε κατὰ τὸ 1859 εἰς τὸν Ἰταλικὸν πόλεμον, οἱ ἐν Ἀθήναις φίλοι του ἐτέλεσαν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του, ὁ δὲ κ. Ρηγόπουλος ἐξεφώνησε λόγον, ἐν ᾧ ἐξύμνει τὸν πατριωτισμὸν τοῦ κ. Ζήση Σωτηρίου». Ἐν Ἀθήναις 1881 ἐξεδόθη «Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς Καραμάνου τὴν 8)2)1881 ὑπὸ Ἄνδρ. Ρηγοπούλου». Ποιητικὴν συλλογὴν «Ἡ Ἑλλ. ἔ-

νοίξιν» ἀφιερώνει ὁ Π. Σ. Συνοδικὸς (βλ. λ.) «πρὸς τὸν ἀγαπητὸν τῆς καρδίας μου Ἄνδρ. Ρηγόπουλον, τοῦ ὁποῦο ἡ καρδία ὑπὲρ τῶν ὑπὸ ξενικὴν προστασίαν Ἰονίων καὶ τῶν ἐν γένει ὑποδούλων λαῶν πικροκλαίει» (Πάτρας, 1857).

Εἰς ἐφημ. «Αἰὼν» 6 Ἀπριλίου 1859 ἐν Ἀθήναις βιβλιογραφία (καὶ κριτικὴ) εἰς Γεν. Ἀρχὰς τοῦ Ἐμπορίου κλπ. τοῦ Γ. Α. Ναύτη. Ἐν Πάτραις 1874 (τύποις Π. Εὐμορφοπούλου) ἐξέδωσεν «Ἰωάννης Μίλων δρᾶμα» καὶ ἐν Ἀθήναις τῷ 1879 «Ἄνερων ἐν Κορίνθῳ» διὰ δαπάνης Μ. Κατσιμπαλῆ. Ἐν Πάτραις τῷ 1870 ἐξετυπώθη «Πρὸς τὸ Διεθνὲς συνέδριον τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἐλευθερίας, ἐδρεῦον ἐν Λωζάνῃ (Ἐλβετίας) κατὰ τὸ ἔτος 1869. Λόγος [=ὕπόμνημα] συνταχθεὶς γαλλιστί, τοῦ αὐτοῦ Ἄνδρ. Ρηγόπουλου». Ἐξεδόθη ἐπίσης ἐν Ἀθήναις 1867 «Λόγος εἰς τὸ μνημόσυνον Ἰωάννου Α. Βασιλείου, στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, ἡρωϊκῶς πεσόντος ἐν Κρήτῃ τὴν 16 Ἰανουαρίου 1867 ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν τὴν 19 Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους». Ἐξετυπώθη εἰς Πάτρας 1861 «Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις. Λόγος» τοῦ. Τὸ δρᾶμα τοῦ «Ἰωάννης Μίλων» ἀνετυπώθη ἐν Πάτραις τῷ *1894. Περὶ τοῦ ἐπιταρίου του λόγου εἰς Κ. Οἰκονόμον τὸν ἐξ Οἰκονομῶν βλέπε ἐφημερίδα «Αἰὼν» 9ης Μαρτίου 1857 («ὁ εὐφυὴς καὶ πεπαιδευμένος δικηγόρος») καὶ ὑπόμνημα αὐτοσχέδιον περὶ Οἰκονομῶν κλπ. ὑπὸ Κ. Σαβίνῃ, ἐν Τεργέστῃ 1857, 41.

Ἐπικηδεῖον ἐξεφώνησε καὶ εἰς Διον. Εὐμορφοπούλου (βλ. λ.). Βιβλιογραφεῖται εἰς De Gubernati, Dictionnaire International des écrivains du jour. Florence 1891, III, 1681. «Περὶ τοῦ Ἄνδρ. Ρηγόπουλου δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ὑπῆρξεν ἐπιφανὴς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀμερικανισμοῦ ἐν Ἑλλάδι. Διέδραμε τὴν Νέαν γῆν ἐνδεδυμένος τὴν λευκὴν φουστανέλλαν καὶ τὴν χρυσοκέντητον φέρμελιν τῶν πατέρων ἡμῶν, κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ νεοελληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ. Ἐκεῖθεν ἐπανῆλθε μετ' ἑμὲν σκέψιν: Νιαγάρας. Ἦτο αὕτη τὸ σύμβολόν του. Πολλὰκις ἡ ρητορεία του ἔρρεεν ἀκράτητος ὁ Νιαγάρας καὶ τέλος τὸν παρέσυρεν ὁ Νιαγάρας τοῦ θανάτου». Βιβλιογραφεῖται καὶ ἀπὸ τὸν Α. Ρ. Ραγκαβῆν, Histoire de la Litt. de la Grèce moderne, Paris 1877, II, 193. Βιογραφεῖται εἰς De Gubernati «Dizionario Biografico etc, Firenze 1879. Τὰς πληροφορίας περὶ αὐτοῦ μετέδωσεν ὁ Πατριεὺς Ἀλκιβιάδης Τζενιέρης διὰ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ Σπύρου Δεβιάζη. Βιβλιοκρισία τοῦ δράματος «Ἄνερων ἐν Κορίνθῳ» παρὰ τοῦ Telfy Ujgörirodalmi terméker, 6 ἐπ. Ὁ ὡς ἄνω Telfy, καθηγητῆς τῆς κλασ. φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βουδαπέστης, γράφει εἰς τὴν Τεργεσταίαν «Κλειῶν» τῆς 17/30 Ἰουνίου 1883, σελ. 2: «Κατὰ τούτου τοῦ ἄλλως ὄραίου δράματος παρατηρῶ ὅτι ἐνταῦθα μονολογιῶν του εἶναι ὑπερμετρώως μακροὶ καὶ τὸν ποιητὴν καταπονοῦσιν, τὴν τοῦ δράματος ἐπίδρασιν ἐλαττοῦσιν...». Καὶ ὁ Ἐμμαν. Δ. Ροῦδης, «Πάρεργα» ἐν Ἀθήναις 1885, 206: α'Ο κ. Ρηγόπουλος

καὶ πολλοὶ ἄλλοι μετέβησαν εἰς Ἀμερικὴν ἐπιτηδες, ἵνα θαυμάσωσι τὴν ὁρμὴν καὶ τὸν πάταγον, μεθ' ὧν χύνονται τὰ ὕδατα τοῦ Νιαγάρου. Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπιχειρήσωσι τοιαύτην ὁδοιορίαν, δύνανται νὰ σχηματίσωσιν ἰδέαν τοῦ φαινομένου ἰκανήν, παρατηροῦντες τὸν χεῖμαρρον τῶν βασιλικῶν ξένων, εἰσορμώντα κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἐκάστης βασιλικῆς ἐσπερίδος εἰς τὸ ἑστιάτοριον».

Κατὰ Χιῶτην Ἴον. Β' 501 «συνεννοήθησαν [οἱ ἐν Ζακύνθῳ ριζοσπάται] τὸν Σ)βριον 1861 καὶ συνήργουν μετὰ τοῦ Ἄνδρ. Ρηγόπουλου, πρῶην δικαστοῦ ἐν τῷ Ἑλλ. βασιλείῳ καὶ τότε ἀντιπολιτευομένου σφόδρα τὸν βασιλέα... Τὸν Ρηγόπουλον ἐφωδίασαν μετ' χρήματα τινὲς τῶν ἐν Ζακύνθῳ συνεταιρῶν, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Ἰταλίαν καὶ συγκοινωνήσῃ μετὰ τῶν Ἰταλ. κομιτάτων καὶ τῆς ἐκεῖσε σπουδαζούσης Ἑλλ. νεολαίας εἰς τὰ περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐπιποθουμένων. Καὶ ὁ μὲν Ρηγόπουλος συνεννοεῖτο καὶ ἠλληλογράφει ἐξ Ἰταλίας μετὰ τῶν ἀντιπολιτῶν. Ἐν δὲ Ἰταλίᾳ, δεξιούμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν, ἐφιλοφρονεῖτο παρ' ἀπάντων ὡς ἀεσταταλέμου παρὰ τῶν συνεταιρῶν. Τότε δὲ ἐν Πίζα καὶ Φλωρεντίᾳ πατριωτικὰ γεύματα προσέφερεν αὐτῷ ἡ ἐκεῖ σπουδάζουσα νεότης καὶ προπόσεις καὶ λόγοι ὑπὲρ τοῦ Ἑλλ. βασιλείου καὶ συνδέσεως τῆς νέας Ἰταλ. βασιλείας μετὰ τῆς Ἑλλ. ἐγένοντο». Ὁ Γ. Φιλάρτος, Σημειώσεις ἀπὸ τοῦ 75ου ὑψώματος, Ἀθ. 1924, 104, 5, γράφει ὅτι μετ' αὐτοῦ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ 1883—4 ὁ Ἄνδρ. Ρηγόπουλος, ἀρκισθεὶς μὲν ἀνευ δημοκρατικῆς ἐπιφυλάξεως, εὐμενῶς πῶς διωκτικῶς διατεθειμένος ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας. Ἐκιδιδων ἄλλοτε ἐφημερίδα ἐν Πάτραις, ἐπαμφεν ἀντίτυπον αὐτῆς τῷ V. Hugo, ὅστις τοῦ ἀπηύθυνε... ἀπάντησιν, καταχωρηθεῖσαν εἰς «Ἔργα καὶ λόγου» αὐτοῦ pendant l' exil (edition Nelson p. 227)... ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν, θερμὸν ἀπήθυσεν (13 Φεβρ. 1882) χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς βουλευτάς τῶν νέων ἐπαρχιῶν καὶ ἐν γένει πρὸς τὴν βουλὴν, μετὰ φιλελευθέρων δηλώσεων, χωρὶς νὰ εἴπῃ τι εἰδικῶς περὶ δημοκρατίας. Ἐτάχθη εἰς τὸ Τρικουπικὸν κόμμα, ἀλλὰ διετήρησε τοιαῦτα τινὰ ἐλευθερίαν γλώσσης. Ὁ Πατριεὺς λαὸς τὸν ὑπεστήριξε πάντοτε ἀφιλοκερδῶς. Συνέγραψε τὸν «Ἄνερων ἐν Κορίνθῳ» καὶ ἀπέθανε ποιητικώτατα. Ἐταξίδευσεν ἐπὶ τούτῳ ριφθεὶς ἐν ὄρα νυκτὸς εἰς τὴν θάλασσαν, ἥτις ἐγένετο ὁ τάφος του». Κωστής Παλαμᾶς εἰς περ. «Ἐστία» ΙΘ' (1885), 359. Τῷ 1889 μετὰ ἀποτυχίαν του εἰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς (1887), ταξιδεύσας ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Σύρον, ἠτοκτοκόνησεν. Ἡ «Ἀκρόπολις» τοῦ Βλ. Γαβριηλίδου (φ. 3481 τοῦ 1891), γράφει: αὐπῆρξε μίᾳ ἀπὸ τὰς εὐγενεστέρως φυσιογνωμίας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἐτάφη καὶ αὐτὸς εἰς τὸ Ρωμαιοκὸ χάος, ἐκεῖ μῆσα ποὶ πηγαίνου φούντο ἡ εὐφυία, ἡ πρωτοτυπία, ὁ μέγας νοῦς, ὁ φωτεινὸς ἐγκέφαλος, ἐπιπλεῖ δὲ ἡ αὐθάδεια, ἡ κατεργαρία, ὁ γρόθος καὶ ἡ ἀτιμία. Τὰ ἔργα τοῦ Ἄνδρου Ρηγόπουλου πρέπει νὰ τ' ἀρπάξῃ ἡ νεολαία, ἂν δὲν ἐσάπισε κι αὐτὴ πρὶν ἀκόμα ὠρμίσην.

ται εἰς τὰ προλεγόμενα, εἰς Θωμόπουλον 80—32.

Φώτιος Πατριάρχης Κόπλεως. Βλ. λ. Σανταβαρηνός. Διδάσκαλος καὶ φίλος τοῦ ἐκ Πατρῶν μητροπολίτου καὶ συγγραφέως Ἀρέθα (βλ. λ.). Θωμόπουλος 278, 281, 285.

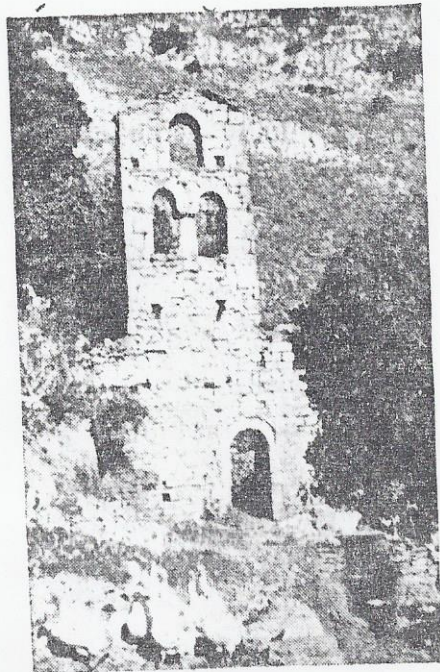
φωτισμός. Βλ. λ. ἀερίφως, ἠλεκτροφωτισμός, Γλαῦκος.

Φωτόπουλος Κώστας ἐκ Μπουρτανίου Πηνείας, πολεμήσας τῷ 1822 εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν. Ν. Παπαδόπουλος εἰς περ. αἴ Ἀμπελος Πύργου Ἡλείας τ. 9 (1957).

Φωτόπουλος ἢ Γεωργακόπουλος Παναγ. ἐκ Καμενιάνων. Ἐπολέμησε τῷ 1822 εἰς πο-

λιορκίαν Πατρῶν. Ν. Παπαδόπουλος ὡς ἀνω τ. 10 (1957).

Φωτόπουλος Διονύσιος. Ἐγενήθη εἰς Πάτρας τῷ 1903 καὶ ἠσχολήθη μὲ τὸ θέατρον. Ἐγράψε τὴν ἐπιθεώρησιν «Τσάτρα Πάτρα» μετὰ τοῦ Χρ. Ριζοπούλου τῷ 1936 καὶ τὴν «Ἀντίο Πάτρα» μετὰ τοῦ Νεῖλου Γαλανοῦ τῷ 1937, αἱ ὁποῖαι ἐπαίχθησαν εἰς τὸ «Λυρικόν» ἀπὸ τοὺς θιάσους Παρασκευᾶ Οἰκονόμου καὶ Πατρίδου. Ἐπίσης πολλὰ διηγήματα καὶ ἱστορικὰ σημειώματα. Καὶ τὸ μονόπρακτον «Συγγνώμη», τὸ ὁποῖον ἐπαίχθη εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον τῷ 1932 ἀπὸ ἐρασιτέχνων, ἡ παράστασις δὲ ἐπανελήφθη εἰς τὴν ταρατσαν τοῦ Πανθέου.



Κωδωνοστάσιον μονῆς Νοτενῶν Τριταίας 1833